

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 2Tos/14/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011412  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011412.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2024 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. C., D. E. XXXX/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7PP/31/2023 zo dňa 20.11.2023 a takto jednomyseľne

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/78/2018 zo dňa 30.01.2019 bol A. B. odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7PP/31/2023 zo dňa 20.11.2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 4 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 3 roky. Zároveň boli odsúdenému uložené v čase probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti, a to podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prokurátorka sťažnosť, zahlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

Takto zahlásenú sťažnosť následne písomne odôvodnil prokurátor, ktorý uviedol, že pri rozhodovaní o podmienene prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné dôsledne prihliadať na všetky poznatky o osobe odsúdeného vyplývajúce z jeho predchádzajúceho života, a teda aj na jeho osobnostné charakterové vlastnosti. Odsúdený vykonáva trest pre obzvlášť závažný zločin v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z hodnotenia ústavu okrem iného vyplýva, že u odsúdeného je resocializačná prognóza hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Má za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k odsúdenému má vzhľadom na povahu a závažnosť trestného činu do popredia vystupovať represívna zložka trestu. Zo zmyslu inštitútu podmienene prepustenia vyplýva, že podmienene prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienene prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto

smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Materiálnu podmienku spočívajúcu v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností jeho predchádzajúceho života. S poukazom na uvedené je toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený ku dňu 15.09.2023 vykonal viac ako 3/4 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

V zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd vyhodnotil aj správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená aj prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním. I keď sú u neho evidované ojedinelé porušenia ústavného poriadku, tieto aj podľa názoru krajského súdu nie sú natoľko významné, aby bolo potrebné zmeniť horeuvedený záver o splnení aj tejto (prvej materiálnej) zákonnej podmienky. Navyše tieto nedostatky sa objavili len na začiatku výkonu trestu odňatia slobody a odvtedy bol odsúdený celkom 7-krát disciplinárne odmenený. Teda aj podľa názoru krajského súdu sa odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody polepšil.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného nebola splnená druhá materiálna podmienka pre jeho podmienené prepustenie, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie predovšetkým tejto zákonnej podmienky je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

V tejto súvislosti podľa názoru krajského súdu nemožno opomenúť záver hodnotenia ústavu na výkon trestu, že odsúdený vyjadruje cieľ po prepustení na slobodu viesť riadny život, ktorý prezentoval aj pred súdom prvého stupňa. Odsúdený si taktiež počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody zvýšil možnosť uplatnenia sa na trhu práce, keď ukončil trojročné štúdium v odbore mäsiar, za čo získal výučný list. Odsúdený ďalej prejavuje vo vzťahu k ním spáchanej trestnej činnosti kritický postoj. Má tiež vybudované náležité a aj stabilné sociálne zázemie, má vytvorené riadne pracovné návyky, ako aj zabezpečené bývanie u sestry, ktorá potvrdila čestným vyhlásením, že ho bude po prepustení na slobodu aj finančne podporovať do nevyhnutnej doby. Vzhľadom na uvedené potom podľa krajského súdu nebude odsúdený po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti.

Jediným významnejším „negatívom“ vo vzťahu k vyššie uvedenému záveru o splnení aj druhej materiálnej podmienky by sa mohlo javiť to, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody ešte nezačal vykonávať uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

K tomu však krajský súd uvádza, že odsúdený sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody pravidelne zúčastňoval aktivít zameraných na rozvíjanie právneho a spoločenského vedomia a aktivít spojených s problematikou závislostí (alkohol, drogy) a taktiež bol aktívnym členom diskusnej skupiny s názvom „Alkohol a protialkoholová prevencia“, a teda sa aktívne zapájal do osvety v rámci tejto oblasti. Navyiac odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pre drogovú trestnú činnosť, ktorá bola páchaná za účelom získania majetkového prospechu, a nie pre trestnú činnosť spojenú či súvisiacu s požívaním alkoholu.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, aj krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Tieto poznatky sú podľa názoru krajského súdu významnejšieho charakteru ako konštatovanie ústavu na výkon trestu v hodnotení, že odsúdený len čiastočne plní stanovený program zaobchádzania, resp. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, keď sú mu v tomto smere „vytýkané“ v podstate len už spomenuté nedostatky v správaní a vystupovaní v adaptačnej fáze, ktoré sa odvtedy ani neopakovali.

Napokon aj ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s (probačným) dohľadom, a to pri konštatovaní, že riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné a resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného tiež nemožno jednoznačne konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená. Odsúdený bol doposiaľ súdne trestaný len raz a uložený trest aktuálne aj vykonáva. Vo výkone trestu odňatia slobody je teda po prvýkrát.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Tiež sa krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že riziko recidívy je u odsúdeného eliminované jeho úprimným odhodlaním viesť po prepustení na slobodu už riadny život.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť.

Pritom ani skutočnosť, že odsúdený bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu, prípadne že počas výkonu trestu odňatia slobody ešte nevykonal uložené ochranné liečenie, nemôže bez ďalšieho viesť k odôvodnenému záveru, že ho nie je možné (opäť) podmiennečne prepustiť. Totiž Trestný zákon dovoľuje podmiennečne prepustiť osobu odsúdenú pre obzvlášť závažný zločin, s tým, že súd pri rozhodovaní o podmienenom prepustení je povinný len prihliadnuť na povahu spáchaného trestného činu, a tiež výslovne nezakazuje podmiennečne prepustiť takého odsúdeného, ktorý počas výkonu trestu odňatia slobody nevykonal ochranné liečenie uložené mu popri treste odňatia slobody.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa napokon krajský súd uvádza, že pozitívnemu rozhodnutiu o podmienenom prepustení odsúdeného nebránilo ani to, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva ani zákaz podmieneného prepustenia odsúdeného, ktorý vykonáva uložený trest odňatia slobody práve v takomto ústave, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o podmienenom prepustení je len prihliadnuť na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest odňatia slobody vykonáva.

Takéto vyššie spomenuté „prihliadnutia“ však súd pri rozhodovaní o podmienenom prepustení musí rovnako vyhodnocovať aj v kontexte iných okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Prokurátorovi je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, ale takúto istotu súdy rozhodujúce o podmienenom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého

stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 4 roky, ako aj uloženie probačného dohľadu nad odsúdeným a určenie jeho trvania na 3 roky po podmiennečnom prepustení odsúdeného na slobodu za súčasného uloženia obmedzenia (zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok) a súčasne aj povinnosti (príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie) za primerané a zákonné vzhľadom na osobu odsúdeného, predchádzajúci spôsob jeho života, jeho pomery, spáchanú trestnú činnosť a tiež ostávajúci zvyšok trestu odňatia slobody (do 15.03.2025). Takto súdom prvého stupňa „určené podmienky“ podmiennečného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného, a to pod hrozbou vykonania si celého zvyšku trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený spĺňal všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.